

Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep
0030 Oslo

Oslo, 29. juni 2004

Deres ref:
03/1761 FM KyK

Høring – tilskudd fra arbeidstaker i pensjonsordning etter lov om innskuddspensjon i arbeidsforhold

Det vises til departementets høringsbrev datert 31. mars 2004.

Verdipapirfondenes Forening støtter forslaget om å endre innskuddspensjonsloven slik at arbeidstakere selv skal kunne betale tilskudd i slike ordninger. Etter vår oppfatning bør en slik adgang gjøres mest mulig fleksibel og vi vil derfor reise spørsmålet om nødvendigheten av å begrense arbeidstakers bidrag til maksimalt halvparten av det samlede innskuddet som betales. Dersom arbeidsgivers bidrag til de ansattes pensjonsordninger er på et lavt nivå, er det vanskelig å forstå begrunnelsen for at dette også skal begrense den enkeltes egne muligheter til å kunne foreta innskudd i ordningen. Vi mener derfor at det bør være tilstrekkelig at den enkeltes bidrag kun begrenses av at det samlede innskuddet skal være innenfor de maksimalgrenser som er satt.

For øvrig vil vi minne om vårt forslag fra høringen i tilknytning til Pensjonskommisjonens innstilling: Kommisjonen viser til at andelen uten noen pensjonsordning i arbeidsforhold er størst innen varehandel, hotell og restaurant, samt bygg og anlegg. Dette betyr at det nettopp er innenfor tradisjonelle kvinne- og lavlønnsgrupper at man henvises til IPA-regelverket dersom man ønsker å spare til sin egen pensjon utover folketrygden. Samtidig er skattemessige fradragregler for den individuelle pensjonssparingen som denne gruppen er henvist til, vesentlig mindre gunstig enn hva som gjelder for kollektive pensjonsordninger. Det er vanskelig å forstå den fordelingspolitiske begrunnelsen for dette. Det fortøner seg som en svært lite treffsikker fordelingspolitikk å gjøre den enkeltes tilgang til en gunstig skattemessig behandling av pensjonssparingen (kollektiv tjenstepensjon) betinget av at vedkommende er så heldig at han eller hun har en arbeidsgiver som tilbyr en kollektiv tjenstepensjonsordning. Urimeligheten i dette gjøres etter vårt skjønn enda tydeligere gjennom det foreliggende forslaget om at arbeidstakere skal gis adgang til å betale tilskudd i innskuddsbaserte tjenstepensjonsordninger, og få fullt skattefradrag for dette.

Etter vår oppfatning bør den skattemessige behandlingen av IPA endres slik at personer som i dag ikke er omfattet av en tjenstepensjonsordning, innvilges de samme skattemessig fordeler ved sin pensjonssparing som gjelder for de personer som inngår i en tjenstepensjonsordning.

Dvs. at det bør gis fullt fradrag for innbetalinger til IPA (betinget av at vedkommende ikke er medlem i en tjenestepensjonsordning) etter de samme regler og satser som gjelder for innskuddsbasert tjenestepensjon. Den skattemessige behandlingen bør videre være uavhengig av hvorvidt innbetalingen til IPA-ordningen skjer via arbeidsgiver eller direkte fra arbeidstaker. Det bør med andre ord være adgang for at arbeidsgiver kan foreta innskudd til arbeidstakers IPA uten at dette regnes som lønnsinntekt for den enkelte (dvs. slik systemet er for tjenestepensjonsordninger).

Denne modellen vil også innebære at selvstendig næringsdrivende og enkeltmannsforetak – som ikke vil ha mulighet til å inngå i en kollektiv tjenestepensjonsordning – gis adgang til å spare til egen pensjon etter den samme skattemessige behandling som for medlemmer i en kollektiv tjenestepensjonsordning.

Vi vil anta at vårt forslag både vil være enklere å innføre og langt lettere å administrere enn en ev. obligatorisk tjenestepensjonsordning. Ved jobbskifte vil innbetalingene til pensjonsordningen kunne fortsette som før, og dermed virke nøytralt inn på arbeidsmobiliteten. Modellen vil sikre skattemessig likebehandling av pensjonssparing mellom personer innenfor eller utenfor en kollektiv tjenestepensjonsordning. Fordelingspolitisk må et slikt system antas å ha ønskelige virkninger.

Med vennlig hilsen
Verdipapirfondenes Forening

Lasse Ruud
Adm. direktør